

בעניין שבין:

רחל דויטש ת.ז. 330683830
רבי שמעון בר יוחאי 23 מודיעין עילית

התובע להלן תקרא למען הנוחיות -

- נ ג ד -

לבין:

קווים תחבורה ציבורית בע"מ ח.פ. 513000877
רחוב הרוקמים 26 (בניין B – עזריאל) חולון 5800239
טלפון: 03-5570600 פקס: 03-5570610

הנתבעת

כתב הגנה

הנתבעת, חברת קווים תחבורה ציבורית בע"מ (להלן: "קווים", ו/או "החברה"), מתכבדת בזה להגיש לבית המשפט הנכבד כתב הגנה מטעמה.

1. כל טענה בכתב הגנה זה שאין הנתבעת מודה בה במפורש, מוכחשת בזה. אין בהעלאת טענה ו/או באזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר נטל ההוכחה מהתובעים בכל עניין שבו היה נטל ההוכחה מוטל עליהם, אלמלא נטענה ו/או אוזכרה העובדה.

2. הנתבעת הינה חברה שמספקת תחבורה ציבורית בהיקפים עצומים ברחבי הארץ. מדובר בעשרות אלפי נסיעות ביום. בלתי נמנע לצפות ולהתמודד עם כל תקלה שתתרחש אולם חשוב להדגיש כי החברה משקיעה רבות כדי למקסם את השירות ככל שניתן.

3. תחבורה ציבורית במהותה, תלויה בגורמים נוספים שירכיבו את תכלית הפעילות של החברה. נסיבות חריגות כגון: תקלות טכניות, שיבושי תנועה, חסימת צירים, אירועים בטחוניים, הפגנות בלתי ידועות וכיוצ"ב, מובילות לשינויים ושיבושים ברמת התפעול.

4. נוסף לעניין זה כי משרד התחבורה אשר מבצע בקרה קבועה לנתבעת ובהתאמה משית עליה קנסות בגין חריגות, יודע, מכיר ומתחשב בשיקולים אלה בבואו להטיל על הנתבעת עיצומים כספיים. במקרים רבים משרד התחבורה מוותר על חיוב בקנסות לאור הנסיבות החריגות. מכאן ובהשאלה ראוי שביט מבלי לגרוע מן האמור תטען הנתבעת כי לא חלה עליה החובה להגיש בשעה נקובה לתחנה מסוימת במסלול הקו, אלא חלה עליה החובה לצאת בזמן הנקוב מתחנת המוצא בלבד. מה שקורה בהמשך הנסיעה, תלוי במכלול של נסיבות, מרביתן בלתי תלויות בנתבעת, והן אופייניות מאוד להפעלת תחבורה ציבורית. עומסי תנועה, חסימות בכבישים, עבודות בכבישים, אירועים בטחוניים, הפגנות ועוד.

5. בכל המקרים המתוארים בתביעה התובע לא מוכיח עובדה מהותית ונדרשת להוכחת גרסתו והיא – באיזה שעה, אם בכלל הגיע לתחנות נשוא התביעה. רוצה לומר, מי אמר ומי הוכיח בכלל שהתובע שהתה בתחנה? האם די לטעון טענה כללית וסתמית? התשובה היא שלילית.

6. וגם אם נניח כי התובע שהה בתחנה מדובר אולי בעיכוב קל שמאופיין לעיתים ומטבע הדברים בהפעלת תחבורה ציבורית, בוודאי שלא ניתן לראות בכך כהפרה ולבטח שלא ניתן לדרוש בגינו סכומי פיצויים כה גבוהים.

7. מבלי לגרוע מן האמור תטען הנתבעת כי לא חלה עליה החובה להגיע בשעה נקובה לתחנה מסוימת במסלול הקו, אלא חלה עליה החובה לצאת בזמן הנקוב מתחנת המוצא בלבד. מה שקורה בהמשך הנסיעה, תלוי במכלול של נסיבות, מרביתן בלתי תלויות בנתבעת, והן אופייניות מאוד להפעלת תחבורה ציבורית. עומסי תנועה, חסימות בכבישים, עבודות בכבישים, אירועים בטחוניים, הפגנות ועוד.

לגוף הטענות

8. אירוע מיום 24/07/2025 – קו 330 כיוון 2 של השעה 21:00, על פי נתוני הנתבעת קו זה היה מלא כבר מתחנת "שמגר" ולכן לא עצר בתחנה. כנ"ל גם קו האוטובוס של 21:10 קו 320.

9. קו 320 כיוון 2 של השעה 21:30. על פי בדיקה במערכת דוח פתיחת דלתות, עצר בתחנה נשוא התביעה בשעה 21:55.

10. קו 330 כיוון 2 של השעה 21:00 היה מלא מתחנת "שמגר" ולכן לא עצר בתחנה.

11. קו 330 כיוון 2 של השעה 22:00 – על פי נתוני הנתבעת קו זה עצר בתחנה נשוא התביעה בשעה 22:19.

12. קו 320 כיוון 2 של השעה 21:50, על פי נתוני הנתבעת קו זה היה מלא מ"צומת רמות" ולכן לא עצר בתחנה.

מצורפות אסמכתאות רלוונטיות לביסוס האמור לעיל.

13. מעבר לכך, לאור חוסר תום הלב של התובע בהגשת תביעה מסוג זה, יפים לעניין דבריה של כבודה השוטפת א' בוסני בת"ק (ת"א) 21742-05-13 אלגואז נ' גנדלר (פורסם בנבו, 12.1.2015):

"הגיעה העת כי תובעים בבית המשפט לתביעות קטנות ידעו ויפנימו כי חרף זמינותו ופשטותו של ההליך עבור התובע "הקטן" אין מדובר בבית הימורים, בו יכול תובע לנסות את מזלו ולהרוויח "כסף קל", בסכום שישרבט בקולמוסו כדי תקרת סמכותו של בית המשפט, בלא קשר למציאות או לנזק שנגרם לו בפועל, מבלי שתהיה לו עילה אמיתית."

14. מכל מקום, ואף אם יקבע כי הנסיבות החריגות דכאן מלמדות על הפרה כלשהי, הרי שההלכה הפסוקה קובעת כי באירועים זניחים כגון דא, הפיצוי שמוענק לתובעים עולה כדי סכומים זניחים, בוודאי לא בטווח הסכומים הנתבעים בהליך שבכותרת.

15. בת"ק (רמ"י) 2049/07 זיתוני ישראל נ' אגד (פורסם בנבו, 25.06.2008) בו נפסק פיצוי בסך 250 ₪ בגין כל איחור שהוכח (היו ארבעה איחורים).

16. כן נפסק בת"ק 75145-03-25 גרפל נג' קווים לעניין דומה לגמרי לעניינו כך:

"הכביש אינו מחשב או מכונה. אין שום ציפייה סבירה ולגיטימית שאוטובוס היוצא מנקודה מסוימת לתחנת אוטובוס יגיע תמיד תוך אותו פרק זמן לנקודה שניה. בכביש יש תאונות, פקקים, חסימות, אירועים בטיחותיים, אירועים בטחוניים וכל אדם מן היישוב צריך לקחת בחשבון שאירוע מסוג זה עלול להתרחש."

עיכוב של עשר דקות בעלייה לאוטובוס הוא איחור שבשגרה, חלק מן החיים ובוודאי לא אירוע המהווה הפרה כל שהיא של סטנדרט הזהירות המצופה מחברת אוטובוסים. קבלת הטענה שאיחור של עשר דקות מהווה הפרה המזכה בפיצוי תוביל למאות לאפי תביעות מידי שנה ובכך אין כל היגיון."

בפסק דין זה נדחתה התביעה והתובע חויב בהוצאות קווים בסך 500 ₪.

17. וכך נקבע בת"ק 25833-01-23 אזולאי ואח' נ' קווים:

"אין בידי לקבל מצב בו בשל אי עצירת אוטובוס או אוטובוסים במשך כחצי שעה אחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי של 3,000 ₪ לנוסע ובסה"כ כ-8,800 ₪.

הגם שמדובר במקרה של אזרח אל מול חברה גדולה, ומקבילית כוחות אשר לכאורה נוטה גם לטובת הנתבעת, אין בכך כדי להעניק פיצוי ולהכשיר סכומי תביעה בלתי מידתיים. לאמור, האזרח הקטן אינו יכול לעשות שימוש בתוארו זה, בין במובהק ובין במשתמע, ולעתור לסכום פיצוי גבוה מאחר שהמתמודד מולו אינו אזרח קטן.

בפסק הדין הנ"ל פסק הבית המשפט פיצוי של 250 ₪ לכל מקרה המגלם בתוכו כיסוי הוצאות מונית וגם פיצוי בגין אובדן זמן ותסכול.

18. כן נקבע בת"ק 4794-01-25 שנברגר נ' קווים כך:

4...תפעול של צי אוטובוסים הוא אופרציה מורכבת, ואיחור מקרי של קו אינו משקף התרשלות או הפרה של הדין באופן שמצדיק פיצוי בסכום לו טען התובע...

19. על כן, במקרה הקיצוני וככל שתיקבע אחריות כלשהי לנתבעת, יש לבצע היקש על בסיס הסכומים הקבועים לעיל.

20. לאור מכלול האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את התביעה על כל רכיביה על הסף ולחייב את התובע בהוצאות הנתבעת בצירוף מע"מ כדין.

קווים תחבורה ציבורית בע"מ
הנתבעת